

سید حکیم داوای نامادیی رحی و اگه یا ندکاری به پیشوازیکردن له مانگی موحرام دکات

له دکات نگرایی بهنج می خزم تکارانی مینبری حوسنی به سید حکیم سرام کی هاوپه یما ننتی هه زه نیشتما نیی کانی د ولت پیرزبایی له خانم ناماد بوو کان کرد به به نئی جیژی غییر کرد و له همان کاتدا پرسای خای به به نئی مارجعی نایی با سرام حتی شیخ محمدمد ئیسحاق ئلفیاز کرد (نه نئی پارزراو بهت)، داواشی کرد نامادیی رحی و اگه یا ندکاری هه بهت به پیشوازی له و رزی موحرام حرام.

حوسن ووناکی و کشتی زگار بوون

سید حکیم بانگ وازی به فرمودی به غم مبری به رزی کرد که دکت: (به استی حسن چرای هیدایهت و کشتی زگاریی)، هه روها وونیکرد و که به یعی تی استه قینه به حسن (ص) مرهف له لادان ده پارزرت و گگری دکات له وای بکه و ننه گونا هه و...

جختیشی له و کرد و که به دنگ بوون له به رامبر ناداد پروه ریدا هاندانی ستم مکار و خیانه تکه له ستم مله کراوان، ناماژی به و لشکرد، کوشتنی حوسن (ص) به گوره ترین تاوان له مژوودا داد نرت، به له به رچا و گرتنی به گری حوسن و بنه ما که کی که له گه بیدا شه هید بوون، هه روها سروشتی شه هید بوونیان، دندیی شه وازی کوشتن و هه موو... به به یک که به سرباندا هات، تا ئه و اده بی که گوترا: (هیج که ژک وک کهژی ته نیی ئی بو عه بدو با).

به دنگی بهش وودای کوشتنه که

سید حکیم وونیکرد و که به دنگی و ترس و هاندانی خک له ستم مکار ئه و بوو که حوسنی (ص) کوشته، ته نانت بهش کوشتنی جسته یی و به شیمان کاریگری خای له سهر ئه و که سانه گرتوو که له گگی به دنگی و ترسنه کیی کانیان له به شداریان له تاوانه که دا کردوو، ناماژی به و لشکرد، کوشتنی حوسن ستم مکارانی بوهر کرد به ئه نجمدانی که مکه کوژی به در ژایی مژوو، هه روها جختی له و کرد و که لادان به جوو که کان ده بهت هه دایمانی گوره، هه روها به ژه گوره کانی چاکسازی به قسه بهک، هه بوو ستمک، یان هاوار که ده ستیان به کرد، که دواتر ووتی وودا و کانی گگی...

تا یبه تمه ندیی کانی به غم مبری کی میسیه نری

